

Grški tisk razpravlja o sestanku Balkanske zveze v Belgradu: Balkanska zveza in sedanja vojna

Ankara, 31. jan. Turški zunanji ministr Sarad-zoglu je sredi odstopa v Carigradu, kjer se bo za-držal tudi danes. Nato bo nadaljeval svoje po-to-vanje preko Bolgarije v Belgrad na sestanek stal-nega sveta BZ. Kakor pravijo vsa dosedanja poro-čila, se bo turški zun. minister med potjo ustavil tudi v Sofiji ter tam imel razgovore s predsedni-kom bolgarske vlade Kiosevanovom.

Atene, 31. jan. Sredi je odstopa s parni-kom proti Solunu in od tu po železnici v Belgrad grško zastopstvo na čelu z ministrskim predse-dnikom Metaxasom, ki se bo udeležilo dela balkan-ske konference. V zastopstvu sta ministra Mellas in Papadakis, ravnatelj iz zun. ministrstva An-drulis in Gafos in polkovnik Nobelis.

Atene, 31. jan. o. Grški tisk se bavi s se-stankom stalnega sveta Balkanskega sporazuma v Belgradu in piše med drugim: Ze sam sestanek Balk. zveze dokazuje, da balkanske države, ki so bile združene v dobi miru, tudi v vojni dobi ka-žejo enako miselnost in politične smernice, ki jim omogočajo vzajemno preživljati dobo sedanjih

nemirov. Sreča je, da ti nemiri — vsaj za sedaj — ne pretijo balkanskim mejam. Stiri balkanske drža-ve, ki so ostvarile načelo »Balkan balkanskim na-rodom«, nikakor niso voljne in nimajo nobenega posebnega interesa vmešavati se v vojno, dokler niso ogrožene njihove življenjske koristi.

Ta vzor miru goji tudi Bolgarija, katere pred-sednik ni opustil nobene prilike, da bi poudaril njeno miroljubnost. Belgrajski sestanek prihaja v najboljšem znamenju. Države Balkanskega spora-zuma se ne želijo vmešavati v evropski spor. Od-nošaji balkanskih držav z vsemi vojskujočimi se državami so najnormalnejši. Balkanske države niso ravnodušne do vojne, ki vznemirja svet, pač pa me-nijo, da imajo pravico nadaljevati svoje miroljubno delo, ki je bilo doslej že tako plodno in ki zahte-va še dolgih in skrajnih naporov, da bi zagoto-vile materialni napredek svojih narodov.

Predsednika grške vlade Metaxasa spremljajo na poti v Belgrad tople želje grškega naroda in prepričanje, da volja Grčije, da se ohrani mir, ne

more biti v boljših rokah. Mir in ohranitev seda-njega stanja na Balkanu, to je glavni steber grške znanje politike. Grčija je tej politiki posvetila vse svoje napore, pri čemur se je srečala z vsemi sosednjimi državami.

Zelja vseh balkanskih držav je skupna in raz-umljiva. Po dolgih nesrečah, ki so jih preživele in potem, ko se jim je posrečilo pogasiti požare ter ustvariti dobre pogoje za mir, balkanske države ne bodo prenehale še dalje delati z vso silo za mir.

Grški narod si toplo želi, da bi zasedanje sveta Balkanske zveze znova potrdilo odločnost balkan-skih narodov, da se na Balkanskem polotoku ohrani mir in ozko sodelovanje za skupno blago-stanje. Grška politika je bila usmerjena vedno k miru. Mir na Balkanu se bo ojačal, da bi balkan-ske države lahko brez škode preživele sedanjo do-bo preskušnji. S tem dajejo balkanske države zgled svoje dobre volje, ko hočejo gojiti odkrito-srčne prijateljske odnose z vsemi državami, iz-ogibajo se tako nevarnosti, da bi bil kaljen mir na Balkanu.

Položnice so priložene današnji številki »Slov. doma«. Vse naročnike prosimo, da z njimi poravnajo tekočo in zaostalo naročnino.

Vesti 31. januarja

Vsi trije bratje angleškega kralja so se kot generali angleške vojske odrekli svoji plači, ki znaša dnevno okrog 1200 dinarjev. Plačo so poklonili skladu za vojne potrebe.

Sovjetski tisk silovito napada Italijo zaradi navo-dil, ki jih je fašistovski stranki dal njen glavni tajnik Mutti in poudaril, da mora fašizem še da-lje z vsemi silami pobijati boljševizem. Italijan-ski tisk pa odgovarja boljševikom, da utegejejo še kje dobiti od italijanskih legijonarjev po gla-vi, kakor so dobili v Španiji.

Ameriški mornariški minister Edison je včeraj za-hteval eno milijardo 300 milijonov dolarjev kre-ditov za ameriško mornarico. Zahtevo uteme-ljuje z razlogom, da Amerike le tedaj ne bo nihče napadel, če bodo vsi videli kako je njena mornarica močna.

Včerajšnji Hitlerjev govor je bil nov samo v toliko, v koliko je dokazal, da je Nemčija spoznal, da ne bo mogla Francije ločiti od Anglije, kakor si je obetala v začetku.

Francija in Anglija bosta v kratkem začeli z naj-tesnejšim sodelovanjem tudi na vseh področjih znanstvenega dela, zlasti tistega, ki prihaja v poštev za obrambne potrebe.

Ameriški zunanji minister Hull je včeraj imel dolg posvet z angleškim poslanikom. Posvet je ve-ljal sporu, ki je nastal med Anglijo in Ame-riko zaradi cenzuriranja ameriške pošte, ki gre v Nemčijo.

Nemško vrhovno poveljstvo je izdalo nove ukrepe glede prevredbe podčastnikov v častniško stop-njo. Vsi podčastniki, bodo po 10 letih službe lahko takoj povišani v častnike. Te sklepe so sprejeli zaradi tega, ker nemški vojski zelo primanjkuje častnikov.

Predsednik Združenih držav Roosevelt je včeraj sprejel švedskega kneza Bertila, ki mu je po-ročal o položaju v skandinavskih državah po sovjetskemu napadu na Fince. Za tem je spre-jel tudi petrolejskega industrijca Riberja, ki se je vrnil iz Holandije in Nemčije, kjer je imel važne posvete z gospodarskim diktator-jem Göringom.

Glasilo nemške politične policije »Das Schwarze Korps« poroča v zadnji številki, da je bilo 9 sušitskih nemških voditeljev z dr. Suchem in dr. Brandtom aretiranih zaradi protinrav-nih zločinov. Angleški tisk pristavlja k tej vesti, da je to samo preteza in da so bili aretirani zaradi nezadovoljstva, ki se širi med sušitskimi Nemci, prej vajenimi življenja v izobliju.

Po angleškem uradnem poročilu je bilo pretekli teden potopljenih 16 trgovskih ladij, od tega ena angleška, dve francoski in 13 nevtralnih. V londonski protestantski stolnici sv. Pavla bodo jutri slovesne molitve za zmago Fincev. Ude-ležili se jih bodo zastopniki vseh evropskih protestantskih držav.

47. rojstni dan bolgarskega kralja so po vsej drža-vi slavili s službami božjimi in raznimi pri-reditvami.

Sv. oče Pij XII. bo jutri ob 10 po radiu odprl avstralski evharistični kongres v Wellingtonu. Govor bodo prenašale med drugim tudi vse angleške postaje.

Nemška policija v Pragi je te dni med drugimi osebnostmi zaprla tudi 72 letnega dr. Šamala, načelnika pisarne pokojnega predsednika Ma-saryka pod sumom, da je vzdrževal odnose s češko opozicijo, ki da je pripravljala vstajo. Tako poroča budimpeštanski list »Uj Nem-zec«.

Angleška gornja zbornica je včeraj brez glasova-nja sprejela zakon o denarni pomoči za češko-slovaški narodni odbor.

Snoženje francosko uradno poročilo pravi, da so bili v vzhodnem Posaarju včeraj hudi spo-padi patrol in topniški ogenj.

Nemške radijske postaje so zadnje dni poročale, da so nemške podmornice in letala potopila 8 angleških torpednih rušilcev, med njimi rušilec »Vicars«. Poveljstvo angleške mornarice izjavlja, da rušilec s tem imenom v angleški mornarici sploh ni.

Politični cilji in zahteve Bolgarije

Sofija, 31. jan. A.A. Bolgarski listi objavljajo izjavo, ki jo je dal predsednik vlade Kiosevanov carigraskemu listu »Tan« o zunanje-političnih cil-jih Bolgarije. Ti cilji so povzeti v sledečih točkah:

1. brezpogojen mir.
2. dobri odnosi s sosednjimi državami.
3. striktna nevtralnost, ki bi zagotovila tak mir.
4. pravično in prijateljsko popravilo nepravi-čnosti, ki so bile v nedavni minulosti napravljene Bolgariji.

Bolgarija je trdno prepričana, da se lahko te štiri idealne točke uresničijo. Bolgarija nima želje spustiti se v vojne pustolovščine, temveč udeležiti se blagoslova miru. Ni ga vprašanja, ki se ne bi dalo rešiti z obojestransko dobro voljo in prijateljski način.

Številni nemški letalski napadi na angleške trgovske ladje

London, 31. jan. Reuter. Včeraj so nemška letala napadla štiri angleške ladje, med njimi ladjo »Coriton« (4553 ton) in »Triumph« (8510 ton). Neko nemško letalo je bilo pri tem zbito. Ob škot-ski obali se je nekemu nemškemu letalu znanke Heinkel posrečilo skriti se v oblakih pred angleškimi letali, ki so ga preganjala ter uničila s stroj-nico. Angleška ladja »Jersey Queen« je bila napa-dena blizu Greadjarmoutha. Poslušalci radia v teh krajih pa so slišali tudi klice na pomoč z neke druge ladje. Malo pozneje so opazili sovražno tri-motorno letalo, ki se je spustilo na patrolne ladje, ki so bile vsidrane v luki. Letalo je vrlo dve bombi, toda ni zadelo nobene ladje. V bližini Jar-moutha so slišali več eksplozij ter smatrajo, da je neko drugo sovražno letalo metalo bombe na ladje, ki so se nahajale na morju. Dva nemška bombni-ka sta letela zelo nizko nad nekim mestom v vzhodni Škotski ter se je zdelo, da bosta trčili v cerkveni stolp. — Nad nekim drugim mestom v vzhodni Škotski sta leteli dve nemški letali znan-ke Heinkel zelo visoko. Pozneje so opazili, kako ju angleška letala preganjajo. Proti večeru so vi-deli nemški bombnik, ki je letel zelo nizko ob obali pri Darhamu. Bombnik je vrzel dve bombi, ne da bi kaj zadel. Nato je izginil v temi. Angleška letala so ga začela preganjati.

Vremensko poročilo

Bloke: —5, barometer pada, oblačno, vetrovno, 5 cm pršica na 65 cm podlage.
Komna: —10, jasno, 25 cm pršica na 180 cm pod-lage.
Škofja Loka: —6, barometer pada, 70 cm snega, pršič.
Kravec: —7, 10 cm pršica na 100 cm podlage.

Govor kanclerja Hitlerja ob sedmi obletnici vladanja

Berlin, 31. jan. o. Za 7-letnico nar.-soc. vlade v Nemčiji je bilo sredi v berlinski Sportni palači veliko manifestacijsko zborovanje, ki so se ga udeležili vsi nemški strankarski in politični vo-ditelji. Kancler Hitler je imel nad uro dolg govor, v katerem je izjavil med drugim:

»Nemčija se mora danes boriti proti tistim nasprotnikom kakor nekdaj. Narodni socializem se je na ta boj pripravil politično z oborožitvijo ter zasedbo Porenja, Avstrije in Sudetov. Kar je narodni socializem storil po prevzemu oblasti, je bilo samo sredstvo za popolno osvoboditev Nem-cev. Nemčija je že 1938 spoznala, da bo prišlo do vojne, katero so hoteli Angleži in Francozi. Nem-čija je boj sprejela.

Prvo razdobje v tej vojni je bilo politično, da so si Nemci po sporazumu z Italijo in Sovjeti za-

varovali hrbet. Če je Nemčija 100 let živela z Rusijo v miru, zakaj ne bi zdaj. Nemška vojska je potem v 18 dneh zbrisala Poljsko z zemljevida.

Zdaj se pričena drugi del vojne, pri katerem bodo žrte ženske in otroci. Nemčija se je na to dobro pripravila. Anglija in Francija si niti ne predstavljata, kaj je Nemčija storila v petih me-secih vojne. Pred tem delom izgine vse, kar je narodni socializem v sedmih letih dosegel.

Sedanjo vojno vodijo Judje, ki se že 1000 let od Makabejcev niso vojskovali. Toda Nemčija bo njihovo propagando uničila. Nemčija je danes naj-večja svetovna sila, to bosta Anglija in Francija morda še v kratkem spoznali, zakaj nemški narod je ves vzgojen v narodnosocialističnem duhu. Nemški narod in Hitler sta popolnoma združena. Nemčija ne bo nikdar propadla, marveč bo zina-gala.

Pred posvetom angleško-francoskega vrhovnega vojnega sveta glede Finske

Poljska vojska iz Francije pojde na pomoč Fincem?

London, 31. jan. o. Havas: Zaradi vse iz-datnejše angleške in francoske pomoči za Fin-sko se odnosi med tema državama in So-vjetsko Rusijo vedno bolj slabšajo. Povečanje sovjetske akcije na Finskem bo nedvomno povečalo tudi angleško in francosko pomoč Fincem, kakaj koristi Anglije in Francije so danes enake koristim skandinavskih držav, naj pride na nje napad od katerikoli strani.

Anglija in Francija bosta morali svojo po-moč za Finsko razširiti še na druga področja, kakaj sedanja pomoč v vojnem materialu in denarju ne bo mogla dolgo zadostovati. Po-sebi bosta morali z uspešnejšimi sredstvi v vojno na Finskem, in bosta morali Fincem poslati tudi vojaštvo.

V angleških in francoskih krogih se zdaj posvetujejo, ali bi poslali na Finsko Poljake, organizirane v samostojni armadi in še poseb-no razpoložene za boj proti boljševikom in njihovim zaveznikom Nemcem, ali pa bi po-slali na finska bojišča svoje vojske. Govorice o kakem neposrednem francoskem in angleš-kem pomorskem ali letalskem nastopu proti Petsumu so za zdaj prezgodnje.

Odločilni sklepi glede oblike, obsega in časa nove angleške in francoske pomoči za Finsko bodo sprejeti na bližnji seji angleško-kega in francoskega vrhovnega vojnega sveta.

Sestanek Banskega sveta

Ljubljana, 31. jan. Banski svet dravske bano-vine se bo sešel 12. februarja 1940 ob 10. dopol-dne v Ljubljani. Predmet zasedanja bo: obravna-vanje banovinskega proračuna za leto 1940-41 s pripadajočimi pravilniki v smislu člena 11 »Pravil-nika o organizaciji in delu banskih svetov«.

Politično poročilo madžarskega zunanjega ministra

je veljalo sestanku v Benetkah in posvetu Balkanske zveze

Budimpešta, 31. jan. m. Pred zunanje-politič-nim odborom madžarskega parlamenta je imel včeraj popoldne zunanji minister grof Csaky dol-ga pričakovani govor, za katerega je vladalo v javnosti veliko zanimanje. Važnost tega govora je tem večja, ker ga je imel zunanji minister le ne-kaj dni pred začetkom zasedanja stalnega sveta držav Balkanske zveze v Belgradu. Sejo tega od-bora je vodil bivši preds. vlade Bela Imredy. Navzoči so bili vsi ministri razen finančnega.

V svojem govoru je grof Csaky v imenu vlade poročal o sestanku, ki ga je imel z italijanskim zunanjim ministrom v Benetkah, nato je podal pregled sedanjega političnega položaja na Ma-džarskem. Od članov zunanje-političnega odbora se je oglašil z nekaj pripombami le poslanec madžar-

skih narodnih socialistov, Ratz. Zunanji minister je tudi temu poslancu primerno odgovoril.

Z včerajšnjim govorom grofa Csakya se bavi tudi današnje madžarsko časopisje ter mu pripri-suje velik pomen. Snočnja izdaja »Magyar Ország« v uvodniku poudarja veliko važnost tega zadnje-ga Csakyjevega govora, med drugim pravi:

»Po eni strani bo ta govor prikaz rezultatov nedavnih razgovorov v srednji Evropi in odraz beneških posvetov, na drugi strani bo pa pojasnil madžarsko stališče tik pred sestankom Balkan-ske zveze. O konferenci balkanskega bloka so na drugi strani že potihnile senzacije. Danes se že vidi, da sestanek v Belgradu ne bo prinesel pre-senečenj in da v jedru ne bo vplival na nov po-ložaj, kakršen se zdaj ustvarja v Srednji Evropi.«

Izjava romunskega gospodarskega ministra: Romunija bo tudi glede petroleja nevtralna

Bukarešta, 31. jan. m. Romunski minister za narodno gospodarstvo je dal ob blagoslovitvi pro-storov novega komisariata za petrolej izjavo, v kateri je med drugim poudaril:

»Naša dolžnost je, da varujemo in branimo svojo nevtralnost glede vprašanja petroleja in glede političnih vprašanj. Mi smo ravnali kot ne-vtralnici tudi v korist naše države same. Izvoz pe-troleja tvori 62% vsega našega izvoza. Truditi se moramo, da bomo imeli v bodoče tudi za našo vojsko in za druge naše potrebe zadostne zaloge.

Vznemirjenje, ki so ga naši ukrepi vzbudili, ni upravičeno, ter so nas po krivici obsojali. Še davi sem imel z zastopniki petrolejske industrije raz-govor ter sem se mogel prepričati, da ti indu-strijski ne bodo delali proti državnim koristim.«

Bukarešta, 31. jan. m. Uprava nemških želez-nic je poslala v Romunijo 120 lokomotiv in 2000 va-gonov, da bi pospešila izvoz romunskega petro-leja v Nemčijo. Nemčija je omenjeno število loko-motiv in vagonov morala poslati zato, ker Romu-nija nima na razpolago zadostnega števila vago-nov za zadovoljitev notranjih potre-

Ljubljana od včeraj do danes.

Pa smo le dočakali konec januarja. Dolg je bil tale mesec, salabolsko dol. Ne konca ne kraja ga ni hotelo biti — marsikomu se je zdelo, da traja že celo večnost in da se bo eno večnost še vlekel. Kaj neki bi ga bilo tako podaljšalo? Tako vprašanje si lahko zastavljajo samo tisti, ki jim je bila sreča pri rojstvu pokazala prijazno lice in jim poskrbelo brezskrbno življenje, v katerem jim življenja in cvetka in žepu ne bo manjkalo. Mar je takim ljudem, ki jim denar nikdar ne poide, če je začetek ali konec meseca. Ampak takih je seveda na tej zemeljski krogli bore malo, pa še med njimi jih je deset, ki vse življenje tarnajo, kako se jim slabo godi. Ogromna večina nas je seveda takih, ki so že v zibel imeli srečo za mačho. Iz dneva v dan se moramo prebijati kakor hitro pridemo malo k moči in pameti, gledati, kako obrnemo, slednji »božjak«, in do konca življenja paziti, da nam »mamona« kdaj čisto ne poide. Takole proti koncu meseca je treba redno že »stiskati« — nekateri pa tudi že v začetku. Zlasti nerodni so tisti meseci, ki imajo veliko nedelovnih dni. Takrat si vsak rad privošči malo več dobrin kakor o »petku«, že zato, ker ga jezi, če ne bi mogel praznovati vsaj približno tako kakor njegov bližnji. Tak mesec je bil tudi januar. Marsikomu je listnica letos hudo shušala že v noči od Silvestra na Novega leta dan, pa je bilo v kolektoru rdeče zapisanih še več datumov, tako da je mesec postal proti koncu vse bolj dolg. In kakor nalašč ima januar povrhu še ena in trideset dni! Z veseljem je marsikdo pozdravljal današnje jutro, ko je vstajal, saj mu je napovedalo zadnji dan v mesecu. »Plača bo, vendar žel« mu je šinilo v glavo in pri prici je postal boljše volje.

Spet smo ga nekaj dobili

Nekam prav smo ugrabili včeraj, ko smo dejali, da utegnemo nemara že v kratkem spet dobiti kaj snega. Dolgo nam ni bilo treba čakati, že popoldne ob treh se je začelo prav narahlo in pohlevno vsipati izpod sivega, pustega, nizkega neba. Takole boječe sneženje prinaša, ko pričinja, v mestno enoličnost nekoliko poetičnosti. Dan je bil še pravkar odurno klavrn in cimerikav, človek pa se znova ozre skozi okno in zagleda drobne mušice, ki se mirno spuščajo skozi zrak — in precej postane vse zanimivejše. Ljudje se za trenutek kar nekako zamislijo, prijetno jim postane pri duši, pa se z večjim veseljem in vnemo spet lotijo dela. Včeraj je proti večeru snežilo že prav pošteno, tako da so bili tisti, ki niso bili vzeli s seboj dežnikov od doma, hodili okrog po mestu beli kakor pravi sneženi možje. Sneg je šel še ves večer in tudi še pozno v noč, tako da so ga jutraj lahko namerili kar šest centimetrov na stari podlagi. V Ljubljani imamo zdaj po podatkih meteorološke postaje postaje že 51,5 cm. Kar lepa višina, kajne? Temperatura je danes ostala natančno ista, kakor je bila včeraj. V mestu so je merili — 5,6° Celzija, na ljubljanskem letališču, kjer je vedno bolj mirzlo kakor v mestu, ker so tam na odprtem kraju, pa — 7,9° C. Huji mraz so imeli v Mariboru, kjer so namerili — 8° Celzija. Prav toliko ga je bilo tudi v Zagrebu in v Belgradu — za izjemo enkrat več kakor v Ljubljani! Najnižjo temperaturo je imelo Sarajevo — 9° C.

S kozolca je padel

V ljubljanski bolnišnici je bilo včeraj sprejetih spet nekaj ponesrečencev. Takola se pišejo in takihle nesreče žrtve so morali postati: Enoinšestdesletni brezposelni zidarSKI pomočnik Martin Pezdri iz Bizovice je padel s kozolca tako nesrečno, da si je polomil nekaj reber. Petinšestdesletna poljska dninarica Štepc Franciška z Razdrtega je imela to emolo, da je doma padla s klopi ter si precej poškodovala desno roko. Smučač se je šel, pa ga je doletela nesreča, ki nikdar ne počiva, štiridesletni živnozdravnik iz Kamnika, dr. Kordaš Boštjan. Padel je tako nerodno, da si je zlomil desno nogo. Pri delu si je poškodoval levo roko šestinšestdesletni zidarSKI pomočnik iz Ljubljane, Ivan Matjašič. Petnajsetletnega posestnikovega sina iz Hotedrščice, Ladislava Brenčiča, se drži huda smola. Enkrat si je bil pri smučanju že zlomil desno nogo, zdaj pa je spet padel ter si zlomil isto nogo ponovno. Pred hišnim pragom je padla vdova po železničarju, dvainšestdesletna Eleonora Vodlak. Pri padcu se je poškodovala v levi rami. Delavec pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicah, osemnajsetletni Jožef Malej, je v tovarni padel tako nesrečno, da si je zlomil nogo.

Veseli Matičkov dan na franciškanskem odru. Ker je premiera prav odlično uspela, zato se na željo občinstva ponovi v četrtek, 1. februarja, ob 8 zvečer veseljoigra »Matičkov se žen«. Omenjena igra ima polno veselih in komičnih prizorov, tako da vse gledalce neprestano drži v veseljem razpoloženju. Vstopnice so v predprodaji od ponedeljka dalje v trgovini Ffligloy v Franciškanski ulici. Vsi vljudno vabljeni!

Prostori v ljubljanski bolnišnici so polni. Obisk se razvija še močnejše in rapidnejše kakor lansko leto.

Res imenitno presenečenje!

Kakor poročamo že na drugem mestu, je pravkar izšla druga številka slovenskega ilustriranega družinskega mesečnika »Obiska«. Ta številka ima še neprimerno boljše vsebino in lepše ilustracije kakor jih je imela prva. Uprava mesečnika »Obiska« pa se je zdaj odločila, da bo svojim naročnikom pripravila še imenitnejše presenečenje: vsak naročnik, ki bo do konca februarja poravnal naročnino za vse leto (72 dinarjev), se takoj po plačilu naročnine lahko oglasi v trgovini Ničman, kjer bo brezplačno po lastni izbiri dobil eno izmed knjig, ki so navedene v tej številki. Med knjigami so dela Jarca, Turgenjeva, Mauriaca, Gideja, Timmermansa, Remizova, Streuvelsa, Curwooda, Gogolja, Baara, Bourgeta, Bazina, Sheehana, Dostojevskaja, Doyleja, Erjavca, Gregorčiča, Jurčiča, (posamezni zvezki zbranih spisov), Javornika, Bremeja, dr. Dragaša, Humeke, Majdiča, Bega, Slivnika, Arka, Andreeja, Prezija, Remca in drugih.

Prijavljajte draginske špekulante!

Protidraginski odbor vabi občinstvo, naj prijavlja konkretne primere prekrškov ali prestopkov uredbe o pobijanju draginje in brezvestne špekulacije mestnemu poglavarstvu ali upravi policije. Samo sodelovanje konzumentov z oblastmi lahko omogoči učinkovito izvajanje protidraginske uredbe v korist konzumentov, prav tako pa tudi v varstvo trgovcev in producentov pred neutemeljenimi očitki.

Zapora mačk in psov ukinjena

Ker so od zadnjega primera stekline v Ljubljani minili že trije meseci, je v smislu zakona o odvračanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni z 31. januarjem t. l. ukinjena zapora psov in mačk. Zivali bo minil strah, pa tudi lastnikom ne bo treba zanje več trepetati pred neizprosnimi rokami tistih, ki morajo opravljati svojo potrebno službo.

Ljudje božji, ne zabavljajte v tri dni!

V pomirjenju tistim, ki se boje zaščite pred napadi iz zraka, zlasti pa onim, ki pravijo, da s pripravi na varnost prebivalstva in imetja razni uradi umetno ustvarjajo vojno psihozo in razburjenje, moramo povedati, da so vsi tisti čimisti, ki jim je ta skrb izročena, v Ljubljani v resnici do skrajnosti obzirni v primeru s faktorji, ki jim je po drugih mestih poverjena skrb za zaščito.

Fatalistično lahkomišno zabavljanje po cestah, tramvajih in pri stalnih omizjih je seglo že tako daleč, da je začelo ovirati najpobrežnejša dela v korist ljubljanskega prebivalstva. Gospoda, ki zabavljajo pri vsaki vesti o kakršnikoli zaščiti, seveda nikdar ne bo marala prevzeti odgovornosti za posledice, ki bi lahko nastale zaradi njihovega omalovaževanja resnih časov. Trdno smo pa prepričani, da imajo prav ti nergači kjerkoli daleč od Ljubljane pripravljena varna zavetišča zase in za svoje družine, za sedaj pa tudi že polne shrambe živil in blaga, kakor so se pač naučili v evstovni vojni. Če bi pa v Ljubljani samo zadisalo po nevarnosti, bi te gospode nikjer več ne videli, ker bi se že poskrila v svoja dobro založena varna skrinjaka.

Pa pogledimo, kako je n. pr. v Belgradu. Decemberska številka strokovne revije »Vazdušna odbrana« pripoveduje, da je krajevni odbor za zaščito pred napadi iz zraka v Belgradu predpisal zgraditve zaklonišč pri vseh večjih zgradbah in tudi organizacijo hišne zaščite pri velikih poslopih. Posestniki vseh večjih poslopij morajo skrbeti za zgraditev zaklonišč in organizacijo hišne zaščite!

Za večja poslopja računajo v Belgradu dvonadstropne hiše, ki zavzemajo po 350 m² površine, velike zgradbe so pa trinadstropne hiše z nad 350 m² površine. Pri majhnih zgradbah, lastniki niso primorani zgraditi zaklonišča. Velikih zgradb računajo približno četrtno. Načrti za zaklonišča morajo biti predloženi v 30 dneh gradbenemu odseku tehnične direktije belgrajske občine ter morajo biti pravilno izdelani in podpisani od pooblaščenega inženirja. Kdor se odredbam pristojnih oblastev ne pokori, mu preti kazen do 2 let roblje. To velja tudi za naredbe odbora za obrambo Belgrada, kar se tiče zgraditve stalnih hišnih zaklonišč in organizacije hišne zaščite.

Prav tako je belgrajski pododbor za evakuacijo izdelal podoben načrt za evakuacijo vseh oseb, ki niso vojaški obvezniki in sicer za vse prebivalstvo Belgrada, Zemuna in Pančeva. Ta načrt je v smislu uredbe odobril tudi že minister notranjih del. Zato je belgrajski pododbor za evakuacijo z upravo mesta Belgrada napravil popis prebivalstva, ki ga je opravila Ljubljana že znatno prej, kakor je dosti prej izdelala tudi podrobni načrt morebitne evakuacije.

Zadevo torej drugje smatrajo prav za resno, edino nekateri Ljubljanci se ne marajo zavedati,

Minimalne mezde zvišane - zvišane plače za trgovske pomočnike

Ban dr. Marko Natlačen je včeraj podpisal dve izredno važni odredbi socialnopolitičnega pomena. Naraščajoča višina življenjskih stroškov za delavstvo je povzročila, da so delavske organizacije nujno zahtevale izpremembo določil o najnižjih mezdah. Najnižje mezde so bile določene v letu 1937, ko so bile življenjske razmere drugačne in ko draginja še ni zajela v toliki meri baš delavskih mezd. Tedaj je bila za vso državo določena minimalna mezza na 2 din na uro, v naši banovini pa je bila minimalna mezza določena po krajih in skupinah obratov na 2—3 din in je v velikem delu obratov in krajev prevladovala minimalna mezza 3 din na delovno uro pri delovnem času 8 ur na dan. Z novo odredbo bana g. dr. Natlačen so zvišane mezde za delavce (delavke) v starosti nad 18 let v industriji ne glede na kraj in v obrti v krajih z nad 5000 prebivalci od 2,50—3 na splošno 3 din. Nadalje je bila minimalna mezza zvišana v trgovini in obrti v krajih s pod 5000 prebivalci od sedanjih 2,25, 2,50 in 2,75 din na 2,75, oz. 3, oz. 3 din po strokah, navedenih v prvotni odredbi. Končno je minimalna mezza za delavce (delavke) v starosti pod 18 let zvišana v skupini a) od 2 na 2,50, v skupini b) od 2,25 na 2,75 din, v skupini c) od 2,50 na 3 din.

Trgovski pomočniki, zlasti pa trgovske pomočnice so imele doslej zelo neurejene mezdne raz-

mere. Tudi pisarniško osebje je bilo izredno različno plačano in so bili poslodajalci, ki so smatrali prav to vrsto osebja za ono, ki prenese tudi najnižje mezde. Neredki so bili primeri sramotno nizkih mezd trgovskih pomočnikov in pomočnic ter pisarniškega osebja, čeravno moramo reči, da je ogromna večina naših poslodajalcev vedela za svojo socialno dolžnost in primerno plačevala svoje osebje. Priti je morala vmes oblast in prisiliti one, ki so plačevali neprimerno majhne mezde, da jih bodo morali povišati na višino, ki vsaj odgovarja življenjskim stroškom in ki omogoča uslužbencu vsaj kolikor toliko znosno življenje, da ne bodo zlasti ženske nameščenke izkoriščane pri mezdah od svojih poslodajalcev, kar ima lahko kvarne socialne in moralne posledice, katerih noče imeti sodobna socialna politika in družba. Višina mezde je nastala na osnovi kompromisa, ker je banska uprava zaslislala in delavske in poslodajalske organizacije in je potem na osnovi tega zaslišanja upoštevajoč vse okoliščine ugotovila minimalno mezo za trgovske pomočnike na 900 din, za pomočno osebje pa na 1000 din mesečno. Nova ureditev je gotovo tudi v interesu poslodajalcev, ker bodo tudi nesocialno čuteči podjetniki prisiljeni plačevati vsaj približno eno mezo, ki so jih plačevala druga podjetja in se bo raven mezd izenačila v korist in poslodajalcev i osebja

Da vam ne bi bil list ustavljen...

Današnji številki »Slovenskega doma« so priložene položnice. Naše drage naročnike prosimo, naj te položnice v svojem in v našem interesu lepo izpolnijo ter nakažejo naročnino, sicer jim bo uprava našega lista prisiljena že v nekaj dneh ustaviti nadaljnje pošiljanje. Saj veste, kako je na svetu, še zmerom velja kakor zemlja star izrek: brez nič ni nič! Mislimo pa, da upravi tega ne bo treba delati, ker bodo naročniki sami poskrbeli, da bodo računali ostali čisti, mi pa dobri prijatelji, ki se vsak dan med seboj pogovarjamo!

Zdravnik ali profesor? Misli ob polletju

Pred menoj leži izrezek članka »Ob naših šolskih katastrofah« izpod peresa zdravnika dr. Mirka Černiča (izšel v Zis 1939). Pisec postavi tri možnosti krivde naših šolskih neuspehov: ali so zgrešene osnove naših srednjih šol ali je mladež nesposobna ali pa so krivi naši šolniki. Za prvo možnost citira o nalogah šole »uradnega pedagoga« univ. prof. dr. Ozvalda in se s tem zadovolji. Za drugo možnost kratko zvrta odgovornost na sprejemne izpite. Tako pusti »obe prvi dve možnosti morebitne krivde vnevar in pokaže na tretjo...« Na naše šolnike, oziroma vzgojitelje, da — hic Rhodus! Zopet najprej citat za merilo: tokrat misli univerzitetnega profesorja dr. Milana Vidmarja. Da, s citati, ki izražajo najvišje vzore in zahtevo, je lahko meriti sposobnosti naših šolnikov in univerze — pa tudi zdravnikov! Ljubljana in njeni »posebneži« so pisatelju trn v peti, kar nam je razumljivo...

Res, če hočete pri nas začetni debato o šoli, udari najprej po učiteljih! Tako je storil tudi dr. Černič z namigom o »posebnežih« in »poklicnežih«, kajti od vseh spoznanj, ki so se mu rodila ob stikih s srednjo šolo, mu je v spominu samo tip vzgojitelja-čudaka in nestrokovnjaka. Da, so pri nas »posebneži«, ki se niso nikoli prej brigali za problem naše srednje šole in z vprašanjem vzgojstva nasploh, dokler niso njihovi otroci doživeli v šoli »katastrofe« v obliki slabega izpisa. Čudno, dvojke so danes velikanski problemi, ki smo jih mi skromni kmečki dijaki nekoč reševali z — učenjem!

Pri nas se je razpasla razvada: če hočete biti poučen o politiki, greš k brivcu, a o šolskih zadevah je najboljši poučen zdravnik (merilo so mu citati ali spomin na »nekdanjo« šolo!), če pa želiš zdravniškega nasveta, je bolje, če greš k vrču na deželni S kakšno vzvišenostjo sodi danes prenekatere zdravnikov o knjižnem jeziku, o književnosti itd., samo razgovora o bolnišnici se s teboj skrbno izogiblje, na tistem računajoč, da te bo organizem sam ozdravil. Moje mnenje po dolgo-

kako usodno bi bila kaznovana naša malomarnost, če bi o pravem času ne poskrbeli za vse, kar je mogoče napraviti za varnost prebivalstva in imetja občanov.

Kakor mestna obč. ljublj. skrbni za higieno, da se ne razpasejo epidemije, kakor razširja mestne nasade in ustanavlja otroška igrača ter zavetišča zaradi zdravja otrok in kakor gleda na napredek gaislsta zaradi ognja ter skrbni za odvrnitev vsega, kar bi škodovalo prebivalstvu na zdravju in imetju, tako je njena sveta dolžnost, da že o pravem času poskrbi za varnost življenja in imetja pred zračnimi napadi za bogate in tudi za revne občane.

letni izkušnji v šoli in z zdravniki pa je: zdravniku telo, vzgojitelju dušo! Le čevlje...

Solstvo je postalo pri nas tisti konjček, ki ga vsak obvlada. Pa se vprašamo: ali je lažje zdraviti čisto materialno telo ali oblikovati povsem neprijemljivo dušo?

Brez dvoma je prvo lažje — in vendar ga polomi celo zdravnik, ki si domišlja, da je nezmojliv strokovnjak in da sme posegati celo na druga polja! Zgodilo se je nešteto krat, da je laik-bolnik gladko ujel zdravnika na šibki brvi... In pri tem je šlo za eno celo človeško življenje z dušo vred, ne zgolj za kakšen vzgojni lapsus...

Seveda so si zdravniki svoja visoka mnenja in izvrševanje »poklica zavarovali z zakoni, česar si žal šolniki, ki jih zakon tudi priznava za strokovnjake, niso znali priboriti, ker so pač nepraktični ljudje... Tako danes šolske katastrofe (in celo takšne dvomilijevske značaja) romajo pred paragraf, zdravnik pa, ki bi jih lahko s prstom prijel, pokrije in zaščiti zakon.

Tako ne gre več naprej! Kdor misli, da je bolj usposobljen, da dá izobrazbo in odgojo svojemu miljenčku, naj ga vendar obdrži doma in mu kar sam prizna zrelost in se napiše izpričevalo!

Sociološko zanimivo je dalje, da se o katastrofah onih skromnih kmečkih dijakov, ki so skrajno revni, a marljivi, nikoli ne vzdigne toliko prahu, prav nikoli, četudi se kdaj zgodi »pred vsem razredom« očitna krivica! Za njihov uspeh sploh redko kdaj kdo vpraša in vendar uspevajo. In kako so samostojni! Mestni pa imajo potuho od doma, od koder prihajajo tudi grožnje, če protekcije ne uspejo. Kje je še tu moči govoriti o avtoriteti vzgojitelja? Ali o zaupanju, ki ga celo zdravniki tako terjajo za svoja mnenja? Med zdravniki, kakor v vseh poklicih, v odstotkih ni nič manj poklicnežev in posebnežev, zakaj torej ravno udrihanje samo po vzgojiteljih? (Ali je to — vzgojno?) Zato, ker je solstvo pri nas tisti predmet, ki ga sleherni nateza na svoje kopito, in pisanje o šoli, ki se je pri nas tako razpoldilo, je večinoma Prokrustovo delo. Ne vem, kaj pravi svetna oblast dovolj tako kramarsko kritiko!

Da, so pri nas ljudje, ki so jim naši ljudje in naše razmere vedno premajhni in ki si končno domišljajo, da jih bo kdo pogrešal... Dolga vas še najmanj...

Članek je res nerodno izpadel, četudi je opremljen s citati. Vidi se, da pisec vprašanja ne rešuje sine ira, tudi z zadostnim razumevanjem ne. V imenu prizadetih, ki so končali našo srednjo šolo, ljubljansko univerzo in tudi poučevali na srednji šoli, zavračamo neumestno napad zdravnika dr. Černiča v imenovanem članku! Za šolske »katastrofe« enostavno kriviti šolnike bi pomenilo toliko, kot zvrčati krivdo naših slabih zdravstvenih razmer na zdravnike ali za moralni propad ljudstva delati krive duhovnike. Tako primitivno iskanje in kazanje na krivca je tipično za laika in je močno sumljivo, z določenim ciljem tako rekoč...

Po svojem izpadu na stan šolnikov in našo Almo mater pa pisec visoko vzleti in daje nasvete naši univerzi za bodoče naloge v obliki »oviranja in zatiranja naših slabih lastnosti«. Resnično, kdo doume, kaj se skriva pod to domislico — mogoče kak sanatorij namesto predavalnic in seminarjev...? Prizadeti.

Odobrena je polovična voznina za smuške mladinske telme za državno prvenstvo v Planici. Te telme bodo 2. 3. in 4. februarja. Vozna olajšava velja že z današnjim dnevom ter do ponedeljka, 5. febr., vključno. Vsi, ki se hočejo poslužiti te ugodnosti, morajo pri blagajni na postaji zahtevati obrazec »K-13«.

Smrt vznemirja Craigley College

Dodd se je vesedel za svojo pisalno mizo in ponudil vsem stole. Sir Willfrid Pamberley je prvi z vojaško odločnostjo sedel. Veselji so tudi ostali. Le gospa Blou-ser je še etala. S svojima okroglimi rokama je trgala žepni robec.

Torej, kako je bilo, gospod, je začela. »Včeraj sem premenjala vso posteljnino zaradi prihoda gostov, toda bilo je toliko dela, da smo komaj pripravili postelje. Umazane rjuhe sem vrgla na dno omare za perilo, ki se nahaja na hodniku med spal-nico B in sobo g. Nettlona. Danes sem jih numeravala vzeti in odnesti v pranje. Med zajtrkom sem odšla gor, da jih vzamem... odprem vrata... in tedaj...«

Glas ji je zastal. »Dajte, dajte, nadaljujte!« je nestrpo rekel sir Willfrid Pamberley. »Nisem ga takoj zapazila, gospod!« je nadaljevala uboga gospa Blou-ser. »Bilo je veliko umazanih rjuh. Začela sem jih vleči iz omare. Potegnala sem jih že skoro pol tučata, ko nenadoma zagledam... vidim... neko roko, gospod! Obstala sem kot okamenela. Potem sem se hotela prepričati, kaj je to. Izvlekla sem vse rjuhe iz omare... in tedaj sem ga videla... bil je popolnoma stisnjen na dnu. Sprva nisem mogla razumeti... menila sem, da je to kakšna šala. Velela sem mu, naj gre ven... toda ostal je neoposredovan... kot kamen.

Tedaj sem se ga dotaknila...« Nadzornica je umolknila in potem spet nadaljevala polglasno: »Bil je čisto vključen in leden, gospod. Potem nisem več vedela, kaj naj bi naredila... Začela sem klekati in stekla sem, da bi poklicala gospoda ravnatelja.« Gospa Blou-ser si je z roko otrla znoj s čela.

»Morda smem iti, gospod ravnatelj?« je vprašala prosilje. »Ničesar več ne vem, pa tudi dobro mi ni.«

»Seveda, kar pojdite in odpočijte se gospa Blou-ser. Trenutno vas nič več ne potrebujemo.«

Dobra žena je jadno odšla iz oobe. »Strašno, grozno!« je rekel sir Willfrid Pamberley. »Grozno! Ste že pregledali žrtve g. doktor? Kaj je po vašem mnenju povzročilo smrt?«

»Preden podam izjavo pred oblastmi...« je začel dr. Woodhouse, toda šef policije ga je prekinil: »Kdo vam pravi, da dajte izjavo pred oblastmi? Kot zdravnik nam prav gotovo lahko poveste, če je bila žrtve zadušena. Da ali ne?«

zaradi davljenja. To se je dogodilo približno pred osmimi urami, torej med prvo in drugo uro ponoči.

»Kako je mogel priti v to omaro? Nam li morete pojasniti? To se mi zdi zelo čudno...«

»To je morda primer mesečarstva,« je rekel zdravnik, »toda zdi se popolnoma neverjetno, da bi sam zlezal na dno omare pod rjuhe... Dosti sem že slišal o najbolj neverjetnih slučajih. V račun pa mi ne gre neka čisto majhna okolnost... v zobe je tiščal kosček mila...«

»Milal« je vzkliznil škof z živostjo, ki ni imela ničesar škofovskega na sebi. »Gospoda, zahtevam, da takoj zaslišite ponovno mojega sina! Prepričan sem, da ni imel nobene zle namere.«

Dodd je pozvonil MacPheyu in ga poslal, da bi pripeljal Johna Lucasa.

»Snoči so otroci zbijali v spalnici neumazane dijaške šale,« je pojasnil zdravniku Woodhouseu, ki je stvar postajala vse manj razumljiva. »Toda ne verjemam, da bi to imelo tudi najmanjšo zvezo z žalo-igro.«

Začulo se je boječe trkanje na vratih, in mladi Lucas je zelo vznemirjen vstopil. Strogo ozračje ravnateljeve pisarne ga je spominjalo na neprijetne dogodke...

Torej John,« je rekel škof in trepljal sina po rami, »moraš nam vse točno povedati, kako je snoči bilo! Vsi smo prepričani, da nisi imel nobenega namena! Torej, bodi miren in ne zataji nam ničesar!«

John Lucas je prenesel roko k čopu, ki se ni nikoli hotel mirno prilepiti na temo. Kako se je neki mogel prijetno počutiti ob navzočnosti toliko »glav«? Ravnatelj je bil videti precej bolj uraden kakor sicer... in sir Willfrid bi človeku lahko vtil strah v kosti s tistimi svojimi nasršenimi obrvmi in z bleščečim monoklom...

Ko je MacPhey maloprej prišel ponj in ga odpeljal od zemljepisne ure, je Lucas mislil samo na eno: sedaj bo končno izvedel, kaj se je prav za prav dogodilo snoči Moseeju. Sedaj pa je bil bolj preplašen kakor radoveden. In če je bil slučajno on sam kriv tega »resnega dogodka«, o katerem je ravnatelj tako svečano govoril? Kajti končno, milo... Je bil morda v tistem kosčku mila strup? In ravnatelj je bil omenil tudi omaro za perilo...

Toda že so ga začeli izpraševati. Lucas je ponovil zgodbo o smrčanju in miju. Ko je končal, ga je sir Willfrid Pamberley pogledal s plamtečimi očmi izpod nasršenih obrvi:

»Pa od kod veste, da vaš tovariš ni pogoltnil tistega mila?«

»O ne, gospod, ni ga pogoltnil! Videl sem ga, kako ga je izpljunil.«

»Mosee je bilo torej čisto dobro, ko ete ga videli?«

»Mislil... mislim, da, gospod. Spal je, ko je vstopil MacPhey.«

»MacPhey... hm...«

Šef policije se je naglo ozrl proti ravnatelju.

»Trebalo bi sedaj govoriti tudi s tem vašim vratarjem!«

Obrnil se je tudi k zdravniku in rekel:

»Imate še kakšno vprašanje, ki bi ga radi postavili, gospod zdravnik?«

»Ne, nimam,« je rekel zdravnik. »Stvar z milom je pojasnjena in prepričan sem, da to nima prav nobene zveze... tistim, kar se je dogodilo.«

»To že zelo zapleta stvar,« je rekel škof, ki se ni počutil dosti boljše kakor njegov sin. »Toda to niso nobene šale John, in jaz upam, da kaj takega ne boš več ponovil!«

John je naredil angelski obraz.

»Oh ne, oče, obljubilam ti.«

»Povejte mi, mladenič,« je nadaljeval šef policije, »dokdaj ste snoči bdeli?«

»Ne vem gospod, toda zdi se mi, da zelo dolgo.«

»Ste morda videli, da bi se bil Mosee dvignil, in odšel... hm... v kopalnico... recimo?«

Lucas je odločno odnegal z glavo.

»O ne, gospod, sploh nista niti!«

»Če sem dobro razumel, sega vaša pregraja do vrat nasproti Moseejeve postelje. Ste sploh kdaj opazili, da je vaš tovariš vstal, čim so bile luči ugašene? Hotel sem reči... da je šel medu v sanjah... kot mesečar...?«

Hoditi v enu? Ker je bilo vprašanje mila že urejeno, je Lucas stvar zavrnil silno zanimati.

Od tu in tam

Mezde je svojim delavcem povišala zagrebška občina. Poverjeniki v Hrvaški delavski zvezi večini delavcev mestne občine so sicer zahtevali, da jim občina zaradi druginje poviša mezde v temle redu: za dnevno mezdo 35 din 35% pov., za mezdo od 35 do 45 din 25% poviška, za mezdo od 45 din dalje pa 20% poviška. Mestni župan Starčević pa je odredil, da se vsem delavcem povišajo urne mezde za 55 par. Povišanje velja od začetka novega leta.

Posebno razstavo domačih pogonskih goriv pripravila zagrebški velesojem za svojo prihodnjo razstavo. V današnjem času se je pokazala posebna potreba, da vsaka država izkoristi tista pogonska goriva, ki jih pridobiva doma in se s tem polagoma osamosvoja uvoza dragega petroleja in bencina iz tujine, ki ga je treba plačevati z zlatom. V naši državi je dosti rudnin, le da nimamo še naprav, s katerimi bi proizvodnjo dvignili. Razstava bo obsegala pogonska goriva v trdnem, tekočem ali plinskem stanju. Posebej bo prikazano, kje in kako se dajo ta goriva uporabiti in s kakšnimi tehničnimi pomagali. Razstave se bodo udeležili zastopniki lesne in premogovne industrije, tovarne spirita, plinarne in elektrarne.

Nove potresne sunke in podzemeljske bobnenje slišijo vsak dan kmetje v vasi Jagnjedovcu pri Koprivnici. Vas leži pod vzhodnim gore Bilo. Že pred dvema letoma je potres porušil več hiš, posledaj pa so se sunki in bobnenje vedno ponavljali. Tudi 27. decembra, ko je v Turčiji katastrofalni potres razdejal več mest, so v vasi slišali bobnenje, kateremu je sledilo več krepkih sunkov. Posebej pri petih posestnikih slišijo pogosto te neprijetne glasove in kmetje vsakokrat beže iz hiš na prosto. Pred nekaj dnevi pa so se spet ponovili lahni sunki. Kmetje prosijo zagrebški potresomerni zavod, da bi zemljo preiskal in jim povedal, če jim grozi nevarnost kakšnega večjega potresa. Kmetje so pripravljene svoje hiše pustiti in se preseliti izven nevarnega območja.

Na poti skozi gozd sta dva razbojnika napadla in oplenila upokojenca Milana Kolkarja iz Sarajeva. Mož je bil nekje kasiral dva tisočaka in se vračal proti domu. Cim je stopil po cesti v gozd, sta se pred njim pojavila dva razbojnika s puškama v rokah. Zahtevala sta od njega denar, nato sta mu vzela še uro, veržico in prstan. Slednjič sta mu vlekla s telesa še vso obleko in čevlje in ga nato poglala po cesti. Nesrečnik je moral bos in gol teči, toda imel je toliko hrabrosti, da je k razbojnikom pritekel nazaj in ju prosil, naj mu vrne vsaj hlače in suknjo. Razbojnika sta mu nato oboje vrnila. V silnem mrazu pa je moral mož prehoditi bos in peš več ur, da je prišel do prve hiše.

Četvorčrke je pred nekaj dnevi rodila v vasi Refali pri Osijeku 87-letna Rozalija Vajda. Vsi štirje otročki so bili živi, vendar pa so vsak tehtali po nekaj več kakor en kilogram. Zanje so se takoj pobrigali zdravniki in jih skušali z umetnim hranjenjem in umetnim ogrevanjem ohraniti pri življenju. Navzlic temu pa je pred dvema dnevnoma umrl najprej deček, povrsti za njim pa še dve deklici. Tudi tretja deklica je silno slabotna in je kaj malo verjetno, da bi ostala pri življenju.

Vlada se resno bavi z vprašanjem, da bi povišala plače uradnikov. Pred vsem gre tu za nižje uradnike in tiste, ki imajo več otrok in jih je druginja tudi najbolj udarila. Na zadnji seji ministrskega odbora so o tem vprašanju govorili ne našelno in so s tem v zvezi poživili spet razpravo o uredbi za maksimiranje cen življenjskih potrebščinam, kajti vsaka povišanja plač uradnikov bi bila brez baska, če se ne bi zajelo stalno podraževanje živil. Kakor smo že poročali, je tudi predsednik vlade Dragović obljubil uradnikom v Zagrebu, da bo vlada v najkrajšem času uredila vprašanje povišanja uradniških plač.

Ogromno svatbo je priredil v vasi Bolegovci pri Bosanskem Samcu kmet Mato Pejavič. Bil je bogat in zato si je poiskal nevesto, ki je bila v vasi najlepša. Mato je zaklal vola, mnogo perutnine, dve teleti, pripravil 1000 litrov vina in 500 litrov žganja in nato povabil na svatbo vso vas. Čez 100 ljudi se je dopoldne zbralo in čakalo, da jim bo ženin pokazal nevesto in jo nato odpeljal v cerkev. V teh krajih je namreč običaj, da se nevesta svatom ne sme pokazati prej, preden ne sede v voz, s katerim se odpelje v cerkev. Ko pa je prišel čas, da bi ženin pripeljal nevesto, pa neveste nenadoma nikjer ni bilo več. Iskali so jo po vasi, pa je niso našli. Toda zapuščeni ženin se ni dal spraviti iz tira. Zapel je s svati veselo pesem, nato jih je začel gostiti. Svatba brez neveste je trajala tako dolgo, dokler niso pospravili »pod streho« vseh pripravljenih dobrot.

Del bolnišnice je pogorel v Tuzli. Sredi noči so bušniki plameni na podstrešju internega in veneričnega oddelka. Ko so plamen opazili, so morali strežniki z vso naglico reševati 35 bolnikov, ki so bili v obeh oddelkih. To delo so pravčasno izvršili, pač pa je bilo oteženo gašenje, ker je bila gasilska pomoč precej kasna. Zgorel je strop in prvo nadstropje. Bolnišnica ima za pol milijona dinarjev škode, ki pa bo pokrita z zavarovalnico.

Za več milijonov dinarjev škode naredi letno volkovi v Južni Srbiji. Oblasti računajo, da živi v teh krajih okrog 10.000 volkov, ki so ljudem in živini zlasti nevarni v zimskih mesecih, ko začno lažiti okrog naselij in prežati na plen. Borba proti tem zverinam je težka. Najboljše sredstvo je strihnin, ki ga nastavljajo zverinam v mesu. To delo organizirajo oblasti s pomočjo kmetov, ki dobro poznajo pota, po katerih volkovi prihajajo v vasi. Samo lani so na ta način ugonobili nad 1000 volkov, toda zaroda še daleč niso zatrli, ker vrže volkulja letno povprečno po 5 do 9 mladičev.

Razdivjan vever je pridrl oni dan v vasi Pazič blizu Sarajeva. Zavoljo visokega snega v hribih gozdne živali nimajo zadosti hrane in se zato približujejo naseljem. Tako je vever pridrl v vas, toda kmetje so se brž razbežali in se zaprli v hiše. Zverina je nato pridrla v bližnjo vas Baganove in napadla kmeta Birdza, ki je imel v roki motiko. Žival je kmeta podrla, pa takoj pobegnila, čim so kmetje zaglali vik in krič. Vever je prišel v vasi Urtuk in spet naskočil nekega kmeta. Podrl ga je in mu odgriznil kos roke. Tedaj pa so priskočili na pomoč drugi kmetje in eden med njimi je s sekuro zverino pobil do smrti.

Grozen zločin, ki je bil pred tednom dni izvršen v vasi Tadohovo v Hrvaškem Zagorju, so nedavno pojasnili. Neke noči sta bila na zverinski način ubita posestnik Janko Slibar in njegova žena Antonija. Oblasti niso vedele, kam obrniti preiskavo, ker Slibar ni imel nobenih sovražnikov in je bil povsod cenjen. Uganko pa je poljasnila služkinja njegovega brata Mija. Prijavila je namreč oblastem, da je Mijo ubil svojega brata in njegovo ženo s pomočjo svojega hlapca samo zato, da bi se polastil bratovega imetja.

Krasen pretresljiv film po nesmrtni Puccinijevi operi »Madame Butterfly«. Glavno vlogo v filmu igra in poje **Maria Cebotari**

Premiera Madame Butterfly
Za smeh in razvedrilo. PAUL KEMP in LUCIE ENGLISH
Ob 16., 19. in 21. uri
KINO UNION tel. 22-21

Zahteve železničarjev JRZ

Ljubljana, 31. jan.

Na nedeljskem občnem zboru »Kluba železničarjev JRZ« je bila sprejeta resolucija z naslednjimi stanovskimi zahtevami:

Izda naj se čimprej novela k zakonu o državnem prometnem osebju, ki naj odpravi trdote v tem zakonu, predvsem uvede avtomatsko napredovanje v položajih skupinah za vse vrste uslužbenecv; naj omogoči, da se bo dnevničarska in stalna delavska služba pri postavitvah dnevničarjev in delavcev na zakon štela za napredovanje in pokojnino in to tudi za nazaj onim dnevničarjem in delavcem, ki so bili nastavljeni po zakonu iz leta 1923; naj izpopolni sedanjo določbo točke 3 § 258 zakona o drž. prom. osebju v tem smislu, da bo pod pojmom »dnevničarska služba« razumeti tudi stalno delavsko službo in da se bo mogla ta služba šteti za pokojnino tudi onim uslužbencem, ki so bili postavljeni na zakon pred 1. septembrom 1923; naj odpravi sedanje omejitve § 247 za napredovanje v VII. odnosno V. položajno skupino, da bodo vsi uradniki po § 47-1 in 42-2 mogli napredovati v VII. odnosno V. položajno skupino po preteku minimalnega roka iz § 51; naj spremeni sedanjo določbo § 27 zakona o drž. prom. osebju v tem smislu, da bo za določitev druginjskega razreda res odločilna druginja. Tako naj se vrstve v I. druginjski razred poleg Ljubljane v Sloveniji še vsi industrijski kraji (Jesenice, Kranj, Zagorje, Trbovlje, Laško, Rajhenburg itd.), tujsko-prometni kraji (Bled jezero, Lesce-Bled, Rog. Slatina, Kranjska gora itd.) in obmejni kraji (Maribor, Radgona, Prevalje, Dravograd, Rakek, Rateče Planica); naj se odpravi sedanja določba § 78 zakona o drž. prom. osebju in omogoči železniškim uslužbencom svobodno združevanje in ustanavljanje strokovnih društev po zakonu o društvih, shodih itd.; značaj ekssekutivne službe naj se prizna vsem uslužbencem, ki so uživali to ugodnost po zakonu o drž. prom. osebju iz l. 1923.

Pravilnik o delavcih naj se spremeni v točkah, ki so za delavce neznesne: dneine delavcev naj se povišajo za 20%, tako da bo celotni povisek dnin znašal 40% na prvotne dneine pravilnika o delavcih iz leta 1933; doklada na dnino naj bo v načelu osebna in druginjska (rodbinska) doklada, ki naj se v sedaj veljavnem okviru določa po druginjskih razredih; sedanje določbe o podelitvi stalnosti naj se nadomestijo z določbami pravilnika o delavcih iz leta 1933; sedanje določbe pravilnika o odmeri

pokojsine za navadne delavce naj se tako v določanju pokojninske osnove kot v višini odstotkov izenačijo z določbami, ki veljajo za kvalificirane in polkvalificirane delavce; čl. 181 pravilnika o delavcih naj se spremeni v toliko, da bo delavstvo plačalo samo polovico dolga na račun prispevkov v fond za nazaj, drugo polovico pa drž. prometna ustanova.

Vsi upokojenci, tudi stari kronski, naj se glede prejemkov izenačijo z upokojenci po sedanjem zakonu.

Sedanji način normiranja potrebnega števila osebja, ki se izvaja v prometno-komercialni in strojni službi, ne ustreza dejanski potrebi za kritje zahtev službe. Posledica tega je, da se služba bori z občutnim pomanjkanjem osebja, kar pade vse v breme osebja samega. Nujno potrebno je, da se zviša normiranje osebja na principu osemurnega delavnika, upoštevaje nedelje in praznike, po normah, ki dejansko ustrezajo stvarnemu delu, ki ga mora oseba izvršiti. Temu normiranju ustrezajoče je potrebno določiti še 20% višji stalež za kritje boleznih in odmorov v edinicah, ki morajo kriti še potrebe sezonskega prometa, naj se normirani stalež osebja, ki je zaposlen s sezonskim prometom, poveča za 10 odstotkov. Potrebno je, da se tudi v gradbeni službi izvede normiranje. Na podlagi normiranja naj se tudi zvede preračun osebnih izdatkov za potrebe posameznih panog službe.

Službena obleka naj se izdaja osebju pravčasno, zapadla službena obleka naj se čimprej efektura; službena obleka naj se izdaja vsemu osebju po tem, kakšno službo vrši.

Zaracun in izplača naj se osebju tudi izvršeni premik v postajah tako analogno kot strojnemu osebju. Strojnemu osebju naj se izplačuje nagrada za prihranek kuriva in mazila v celih zneskih po pravilniku, v kurilniških delavcih naj se vpeljejo akordne premije kot v glavnih delavcih. Strojnemu osebju naj se kilometrina izenači s kilometrino vlakovodje. Za posebne službe naj se vpeljejo primerni pavšali. Nočna doklada naj se zviša, da bo dejansko res nagrada. Način kritja boleznih in odmorov s substituti, ki so pavšalirani, naj se ukine in naj se substitutom plačajo dnevne kot za ostala službena potovanja.

Osebju, ki je po svoji službeni dolžnosti primorano stanovati v železniških upravnih stanovanjih, naj se nakažejo stanovanja brezplačno.

Razne zgodbe iz sodne dvorane

Junaški Jazonovi potomci - Za ničvreden klobuk 1 v grob, 4 v kriminal - Mali tatovi

Ljubljana, 21. januarja.

Grozen uboj je bil 3. decembra lani ponoči izvršen na državni cesti blizu Drenovega griča proti Vrhniku. Štirje mladi fantje, ki so ta dan v soboto potegnili lepo zaslužene denarce, so se zvečer na kolesih odpeljali z Vrhniko na Drenov grič in tam v Demšarjevi gostilni popivali pozno v noč. V gostilni sta sedeli dve družbi, Vrhničani in domaćini. Sprva so bili vsi veseli, zadovoljni in mirni. Prepevali so, plesali in harmonika je svirala. Pozneje je nastal prepir. Posestnika sin Jože Jeraj je začel izzivati. Začeli so se klofutati in pretepati. Vrhničani so pozneje odkurili proti domu. Na cesti pa se je kolar Jože spomnil, da je na »bojišču« pred gostilno pustil klobuk. Zaradi tega, komaj 20 din vrednega klobuka so šli nazaj in stvar je prav tragično končala.

Junaški Jazonovi potomci so se pri vrnitvi močno oborožili. Trije so izpuli ob cesti stoječe, velike drevesne kole, eden pa je pograbil za vile. Peš so primahali nazaj na Drenov grič pred Demšarjevo gostilno. Tam jim je miren človek povedal, da je klobuk spravljen gostilničar. Vrhničani, vinjeni in jezni, pa so brez vsakega povišala navallili in udarili s koli po prihajajočem Jožetu Jeraju, nad katerim so se prav zverinsko maščevali. Kakor živino so ga pobili na tla. Drugi dan v nedeljo so se počasi zavedali, kakšno zločinstvo so ponoči storili. Boječ se kazni, so se domnili, da vso stvar prevzame na sebe kolar Jože, češ: »Ti ni-maš nič, boš lahko presedel nekaj mesecev, te bomo že poplačali.« Res je kolar Jože vse na se vzel in sprva povedal, da je on Jeraja pobil. Kazenska preiskava pa se je tako zaobrnila, da so bili vsi 4 Vrhničani aretirani in odvdeni v ljubljanske zapore. Jože se je še pobahal: »Usekal sem ga s kolum s tako silo po glavi, da je padel na vse štiri.«

Mali kazenski senat pod predsedstvom s. o. s. g. Rajka Lederhase je včeraj razpravljal o tem drenovgriškem nočnem poboju. Obtoženci so glavno krivdo zvrčali drug na drugega. Bil je k razpravi velikanski naval domačinov z Drenovega griča in Vrhniko, ker kmet ima po zimi mir in zato so si hoteli napasti radovednost pri tej razpravi. Prišli pa so zastopniki. Razprava je bila proglašena za tajno, ker je bil med obtoženci eden starejši maloletnik, drugi polnoletniki pa so se izjavili za tajno razpravo. Res je human zakon, ki odreja za maloletnike tajne razprave, toda mnogi so menili, da naj bi dobroto zakona izgubili vsi oni zločinci, ki store grda in zverinska dejanja. Razprava je bila za enkrat preložena, da se zaslišijo še nekatere priče.

Jesenice

Jesenice, 29. januarja.

Kako je kaj s kriminalno statistiko v letu 1939? V območje tukajšnjega policijskega komisarijata spadajo: Jesenice, Javornik in Kor. Bela — ter šteje 11.500 prebivalcev. Naj na splošno navedemo najbolj vidne prestopke. V lanskem letu je bilo aretiranih in prijavljenih sodišč 278 oseb. Rekord so odnesli v lani in tatvine, ki jih je bilo 37, golufije 7, težkih telesnih poškodb 19, radi ponarejanja denarja je znanovan samo en slučaj. Zaradi javnega nasilja odnosno žaljenja policijskih organov v službi je bilo prijetih 5 oseb. Prijavljeni so bili 3 samomorci. Ostalih zločinov in prestopkov je bilo približno 207.

Društvo je vpisanih na policiji 73. Njim je bilo izdanih 195 dovoljenj za priveditve. Zborovanj pa je bilo v lanskem letu prijavljenih 108.

Mestna občina Jesenice razpisuje pogodbeno mesto cestnega nadzornika. Sola izobrazba: gradbeno-delovodsko šola. Prednost imajo prosilci, ki so že opravljali službo v imenovani stroki. Pravilno kolekovane prošnje je poslali do 5. februarja jeseniški občini.

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer- sko stanje	Tempera- tura v °C		Relativna vlažna v %	Oblačnost od (—)10	Veter (smer, jakost)	Pada- vine	
		naj- večja	naj- manjša				m/m	vrsta
Ljubljana	760.7	-3.0	-5.6	81	10	0	4.8	sneg
Maribor	760.3	-3.8	-8.0	90	10	0	4.0	sneg
Zagreb	760.5	-3.0	-8.0	90	10	0	—	—
Belgrad	767.5	-2.0	-8.0	90	10	W ₁	0.2	sneg
Sarajevo	760.5	-4.0	-9.0	70	10	NE ₂	—	—
Vis	762.2	2.0	1.0	70	10	NE ₂	—	—
Split	762.2	4.0	0.0	50	10	NE ₂	—	—
Kumbar	761.1	9.0	4.0	40	6	N ₂	—	—
Zirje	761.7	5.0	-1.0	60	10	NE ₂	—	—
Dubrovnik	760.4	8.0	3.0	50	10	NE ₂	—	—

Vremenska napoved: Večinoma oblačno, precej mrzlo in spremenljivo vreme. Tu in tam sneg. Najnižja toplota zraka na letališču —7.6° C. Novo padli sneg 6.0 cm, snežna plast 51.5 cm.

Koledar

Danes, sredo, 31. januarja: Peter N. Četrtek, 1. februarja: Ignacij.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: mr. Leusček, Resljeva c. 1; mr. Bahovec, Kongresni trg 12; mr. Komotar, Vič-Tržaška cesta 48.

Italijanska violinistinja Lilija d'Albore, ki bo prvič koncertirala v Ljubljani v ponedeljek 5. februarja, je po zatrdilu prvih koncertnih kritikov violinistka prve vrste. Pravijo, da obvlada mojstrsko svoj instrument, da je izredno muzikalna, v tehničnem pogledu pa naravnost ženialna. Ker smo na dobrih violinskih koncertih prav retni, opozarjamo na ponedeljkovega, ki bo v mali Filharmonični dvorani. Vstopnice v knjigarni Glasbene Matice.

XIV. koncert Ljubljanske filharmonije, ki bo v petek, 9. t. m. v Unionu, bo dirigiral g. K. Baranovič, ki se bo s tem koncertom prvič predstavil ljubljanskemu kulturnemu občinstvu. Priznani hrvaški umetnik, ki se udeležuje kot skladatelj in dirigent, je markantna umetniška osebnost, katere ime je znano doma in v tujini. Dirigiral je nebroj koncertov, med drugim tudi v Pragi in v Varšavi. Bil je leto dni dirigent slavne ruske baletne skupine Ane Pavlove, s katero je prepotoval vso Evropo. Poleg Čajkovskega, Smetane in Bravničarja bo dirigiral tudi svoje delo »Sreč iz letca«.

»Bohemijski večer« gled. igralcev na pustni torek pri Mikliču bo kot običajno pri pogrlnih mizah. Za zabavo bo skrbel izbran spored, ki ga bodo izvajali gled. umetniki pod vodstvom konferansjeja g. Daneša. Točila se bodo dobra vina, iz lastnega bufeta pa bomo nudili vse mogoče približke. Mize za štiri osebe in za večje družbe za šest oseb kot tudi posamezni sedeži se prodajajo pri dnevni blagajni v operi.

V petek na Kurešček, v nedeljo na Polževo. Prijave »Putnik«.

Tridnevni smuk čez Pohorje. Prijave samo ša danes »Putnik«.

Prosvetno društvo Sv. Krištof v Ljubljani priredi dne 1. febr. 1940 ob 8 zvečer v dvorani pri Mikliču zabavni večer. Spored je izredno zanimiv in zabaven.

Občni zbor Prirodoslovnega društva v Ljubljani bo danes, v sredo, dne 31. januarja, ob 18 v predav. mineraloškega inštituta na univerzi.

»Bohemijski večer«, ki ga na pustni torek 6. februarja priredi gledališki igralci pri Mikliču bo večer veselja in razposajenosti. Pester, iz vseh vetrov umetnosti sestavljen spored v izvedbi najpri-ljubljenejših gled. umetnikov, bo nudil dovolj sme-ha in zabave, ki jo bo še stopnjeval neumorni kon-feransje g. Daneš. Za solidno potrebo in dobro pijačo je poskrbljeno. Vstopnice se dob. od 1 febr. dalje pri dnevni blagajni v operi.

Ljubljansko gledališče

Drama. Začetek ob 20.

Sreda, 31. jan.: »Kupčija s smrtjo«. Red Sreda. Četrtek, 1. februarja: »Na prisojni strani«. Red Četrtek.

Petek, 2. febr. ob 15: »Peterčkove poslednje sanje«. Mladinska predstava. Znižane cene. Ob 20: »Profesor Klepec«.

Opera. Začetek ob 20.

Sreda, 31. jan.: zaprto. (Generalna). Četrtek, 1. februarja: »Lumpacij Vagabund«. Opereta. Premierski abonma.

Petek, 2. februarja: ob pol 11: »Pri treh mladenkah«. Gostovanje Dječjega carstva iz Zagreba Izven. Ob 15: »Pri belom konjčku«. Izven. Znižane cene. Ob 20: »Frasquita«. Gostovanje gospe Zlate Gjurgjenac. Izven.

Mariborsko gledališče

Sreda, 31. januarja: Zaprto. Četrtek, 1. febr., ob 20: »Neopravičena ura«. Znižane cene.

„Ob sk“ štev. 2

je že izšel. Druga številka najlepšega, najprezentativnejšega in najcenejšega slovenskega ilustrirane slovenskega mesečnika prinaša v pisani obliki izredno bogato količino zanimivega beriva in slik. Iz slik v bakrotisku, ki jih prinaša revija 8 strani, naj omenimo krasne posnetke prizorov ob zgodovinskem obisku knežje dvojice v Zagrebu, dve strani izvornih slik o »neznanih Finskih«, o domačih zanimivosti, gledališču, filmu itd. Iz vsebine navedimo: krasen odlomek iz zbranih del prvega slovenskega modroslovca A. Ušeničnika; izvino novelo J. Krivca »Invalid«; nadaljevanje krasnega ilustriranega romana »Juarez in Maksimilijan«; Kuretovo priredbo slovenskih prerokskih »Sembilijih bukev« s prelepimi risbami Sl. Pengova; nadvse zanimivo ilustrirano »Zgodovino petroleja«; začetek vrste napetih, resničnih zgodb iz preteklosti angleškega Scotland Yarda, najzgodovitnejše detektivske ustanove na svetu; izčrpen mesečni pregled svetovnih dogodkov iz peresa R. Jurčeca; celo vrsto zanimivih sestavkov iz gospodarstva, naravoslovja, športa, književnosti; štiri strani mode in gospodinjske priloge; uganke, šah, napoved velike nagradne akcije; vse to besedilo prepleteno z zanimivimi slikami iz domačega in tujega dogajanja; razen tega prinaša še 2. številka krasno prilogo v barvah — vsega skupaj 50 velikih strani besedila in slik v vseh tehnikah; 50 strani presenečenj za številne prijatelje te nove, izborne revije.

Naročila sprejema uprava: Ljubljana, trgovina Ničman. Letna naročnina: samo 72 din.

Športne vesti

Preračun Hrvaške športne sloge za leto 1940-41. Na včerajšnji seji Hrvaške športne sloge je bil predlagan naslednji preračun za potrebe posameznih hrvaških športnih zvez. Mlačevalci: 90.000 din, teniški igralci 100.000 din, igralci namiznega tenisa 36 tisoč din, plavalci 130.000 din, hokejski 20.000 din, smučarji 130.000 din, atleti 180.000 din, kolesarji 80 tisoč din, drsalci 60.000 din, bokarji 90.000 din, veslači 252.000 din, težkoatleti 70.000 din. Ker nekatere hrvaške športne zveze niso predložile računa, je Hrvaška športna sloga namesto njih sama postavila v preračun naslednje zneske: nogometaši 80.000 din, ženski šport 10.000 in kajakaši tudi 10.000 din. Hrvatski Junak, nova telovadna organizacija hrvaške mladine predlaga za svoje potrebe 2.000.000 din, to je torej tretjina zneska državne podpore, ki jo je dosedaj užival »Savez Sokola kraljevine Jugoslavije«. Potrebe hrvaškega športa po tem preračunu torej niso premalo zahtevne.

Prvenstvo Sarajevske smučarske podzveze. V nedeljo je bilo v Crapoljskem medklubu prvenstvo v smučarskih tehnikah za naslov prvaka sarajevske podzveze. Tekme je priredil S. K. Sarajevo, in so se te tekme udeležili poleg prireditelja tudi Srbsko Planinsko društvo iz Beograda in še nekateri drugi bosanski klubi. V teku na 18 km je tekmovalo 17 tekmovalcev. Zmagal je Leon Knap (S. K. Sarajevo) v času 1:22:28, drugi Stanko Zadnikar (Slavija) 1:27:3, tretji Vili Legat (Slavija) 1:30:23, četrti Franc Marušić (Slavija) 1:32:50, peti Vinko Maglovic (Sarajevo) 1:35:13, šesti Stanko Vorkapič 1:41:40, sedmi pa je bil Belgrajčan Radović v času 1:44:10.

Iz Legije koroških borcev

Iz Legije koroških borcev. Ker poteka prijavni rok za podelitev spominke kolajne na borbe za osvoboditev severnih krajev Jugoslavije 1918-1919, pozivamo ponovno vse borce, ne glede na to, ali je član ali še ni organiziran v Legiji, da se nemudoma zglase v naši društveni pisarni na Cankarjevem nabrežju št. 7-1. v času od 8. do 12. ter od 14. do 19. ure, kjer bodo prejeli vsa zadevna navodila. V interesu vseh bivših koroških borcev je, da smatrajo naš poziv kot nujen in važen, ker deluje Legija v vsakem oziru v korist borcev, ki so se svoječasnno borili na severni meji. Spominška kolajna je prvo vidno priznanje domovine, na podlagi katerega bo zamogla naša društvena uprava delovati že naprej v korist vseh, ki so pri Legiji vključeni. — Glavni odbor LKB.

Zgodovina Rdečega križa

Mednarodna človekoljubna ustanova, ki je danes stara že 76 let

Sele proti polovici prejšnjega stoletja se je ne- katerim pionirjem človeštva posrečilo poudariti in uveljaviti potrebo po taki vzvišeni organizaciji, ki bi skrbela za nego bolnih in ranjenih.

Stari Grki in Rimljani so imeli v svojih arma- dah nekaj slabo urejenih zdravstvenih oddelkov, katerih naloga je bila v vojnem času skrbeti izključ- no za svoje ranjence, docim so bili ranjeni ujet- niki prepuščeni usodi.

Sele mnogo pozneje je krščanstvo ustanovilo več verskih in viteških redov, kakor n. pr. redove bolničarjev, viteze sv. Ivana, Templarje itd. Šte- vilni svetniki katoliške Cerkve so velik del svojega življenja in delovanja žrtvovali negi bolnikov in ranjencev. Sv. Frančišek Asiški je v 12. stoletju idealiziral sedem del uemljenja. Sv. Katarina Sien- ska je ustanovila red Dominikanskih sester, ki so jih kot prve smatrali za zdravniške asistentke, ker so se po tehnični pripravi v posebnem zavodu po- svetile samo oskrbi bolnikov. Tudi sv. Frančiška Rimska se je posvetila bolnikom in red čistih sester v Tor de Specchi je sledil njenemu vzgladu to so bile vedno prisotne pri vsaki nesreči, bodisi potresu, poplavih, epidemijah, požarih itd., kjer so nudile vso pomoč in tolažbo nesrečnim žrtvam.

V 16. stoletju je sv. Filip Neri celih 40 let de- loval kot dober samarijan v Rimu, ki je bil v ti- stem času uničen po požarih, epidemijah in vojnah ter gre najbrže njemu zahvala, da je sv. Kamil de Lellis ustanovil nekakšno ministrstvo za bolnike, ki je v veliki meri povzdignilo in zboljšalo obupno žalostne razmere po bolnišnicah tedanje dobe. Za svoje velike zasluge je sv. Kamil de Lellis l. 1586. prejel od papeža Siksta V. priznanje kongregacije in dovoljenje, da smejo njeni člani nositi na obleki križ iz rdečega platna.

Ustanovitev mednarodnega odbora Rdečega križa

22. avgusta leta 1864. so na konferenci v Ze- nevi odposlanci raznih držav ustanovili Mednarodni odbor Rdečega križa in v počastitev gostoljubne nevtralne Švice določili organizaciji znak: rdeči križ na belem polju. Potrebna so bila številna zborova- nja, predno so bile doseglo soglasje, da je nega bolni- kov nujna, posebno še nega vojnih ranjencev. Na- pore je olajšalo dejstvo, da je javnost, globoko ga- njena po vsebini knjig »Stric Tomova koča« in ro- mana »Bednik« od Victorja Hugo-a podpirala organi- zacijo. Razen tega je za časa Krimske vojne Flo- renca Nightingale z oddelkom strežnic-prostovoljk navdušila ves svet s svojim pogumom, požrtvo- vanjem in samozatajevanjem.

Po vseh teh dejstvih je bilo Henriku Dunantu, ki je na službenem potovanju bil priča bitke pri Solferinu in strašnih razmer, katerim so bili prepu- ščeni ranjenci, lahko prepričati evropske države, deloma tudi po svoji knjigi »Spomin na Solferino«, kako potrebna je nega ranjenih. Skupno s kirurgom Appia, človekoljubom Moynirom, generalom Du- fourom, dr. Th. Maunoirom je dal odboru Medna- rodnega Rdečega križa trdno podlago in pričela se

je takoj dejanska oskrba. Dr. Appia je že naslednje leto padel v vojni v Slezviku, noseč prvokrat na rokavu bel trak z rdečim križem. Prav tako so v Zenevi postavili sledeča načela: oskrba in zaščita ranjenecem katerekoli narodnosti, spoštovanje zdrav- stvene osebe in materialja itd.

Za časa svetovne vojne od leta 1914 je Rdeči križ opravil veliko delo uemljenja, tako da so bile leta 1918. skoraj vse države zbrane pod njegovo za- stavo. Danes je na svetu samo še šest držav, ki ne sodelujejo pri Rdečem križu.

Družbe za pomoč ranjenim, moralno zvezane v močeno zvezo, opravljajo svoje delo po geslu: »In- ter arma caritas«, in v poslednjih med eno in dru- go vojno sodelujejo med seboj v vseh krajih, kjer se je treba boriti proti epidemijam, poplavam, potresom, in drugim nesrečam. Organizirale so množa za hitro pomoč, posebno na cestah in od- prle tečaje in šole za prostovoljne bolniške strež- nice. Pri vsem tem delu v mirnem času pa ne sme- mo pozabiti na glavni cilj Rdečega križa, ki obstoji v zdravljenju vojnih ranjencev in v pripravi e- posobnega osebja. Njihovo znanje in delo se mora vedno izpopolnjevati in prilagajati zahtevam novih načinov vojskovanja ter njegovih posledic.

Oskrba vojnih ujetnikov

Radi napredka Rdečega križa v svetu, je bil Mednarodni odbor primoran povečati število svojih članov na 25. Vsi so svjetske narodnosti in brez- plačno izvršujejo svoje človekoljubno delo. Njihova naloga je z vsakim letom težja: Rdeči križ ne skrbi samo za ranjence, bolnike in vojne ujetnike, ampak ima tudi dovoljenje, da sme v koncentracijska ta- borišča.

Tudi za časa državljskih vojen, se je Rdeče- mu križu posrečilo vpeljati človekoljubna pravila, sprejeta v Zenevi. V Rusiji je n. pr. leta 1918. pri- skočila na pomoč otrokom in političnim kaznen- cem; na Madžarskem je v letu 1919. vabila revolu- cionarjem spoštovanje do civilnega prebivalstva, tuj- cev, političnih kazencev in v španjski državljski vojni je prisotnost delegatov Rdečega križa rešila mnogo življenj.

Se druga naloga Rdečega križa med vojno je, da skrbi za družine ranjencev in da jih obvešča o padlih svojcih.

Mnogi vladarji, številne vlade in nacionalne družbe so ustanovile in ustanavljajo mednarodne sklade v prid Rdečemu križu, v olajšanje trpljenja vojnih žrtev, za pobijanje bolezni in pomoč pri e- lementarnih nesrečah. Te sklade upravlja Mednarodni odbor sam s sodelovanjem Zveze Rdečega križa.

Zveza društev Rdečega križa

Medtem ko se Mednarodni odbor ukvarja z or- ganizacijo in vojnem času, z ustanavljanjem novih narodnih drušev, izdajanjem zgodovine Rdečega kri- ža itd., se posveča Zveza društev Rdečega križa (ki je bila ustanovljena leta 1919. s strani Rdečih kri- žev Anglije, Francije, Italije in Japonske) delova- nju v mirni dobi (ljudske nesreče, higijene, šolam bol-

niških sester in mladinskemu Rdečemu križu). S konferencami, poročili in propagando vzdržuje dragoceno zvezo med raznimi narodnimi organizaci- jami Rdečega križa.

Zadnja mednarodna konferenca se je vršila leta 1938. v Londonu od 20. do 24. junija. Ob tej priliki so podrobno razpravljali o vojni v zraku, na morju in sploh o modernem načinu vojskovanja.

Naslednja konferenca se bo sestala čez tri leta v Stockholmu in bo mogoče postavljena pred mno- go težja vprašanja.

Rdeči križ pri nas

Tudi pri nas se Rdeči križ z vso požrtvoval- nostjo udajstuje in nesebično pomaga žrtvam ele- mentarnih katastrof in epidemij. Prav tako tudi so- deluje in podpira tuje organizacije, kar se je še posebej opazilo pri zadnjem strašnem potresu v Turčiji.

Društvo ima podružnice po vseh večjih krajih države in številne pomladke po skoraj vseh solah. Predsednica jugoslovanskega Rdečega križa je Nj. Vis. kneginja Olga.

Ameriški delavci so reveži in si ne žele vojne

Nemški poročevalski urad objavlja s pose- bnim poudarkom: Na kongresu sindikatov rudarjev v Ohio je podpredsednik zveze Philip Marey iz- javil, da stotisoči ljudi v Pensilvaniji živi v zelo težkem materialnem položaju. Opozoril je ameriško vladu, kakor tudi vlade posameznih ameriških držav na težave, nemire in druge neprijetnosti, ki lahko nastanejo zaradi brezposelnosti 10 milijonov Američanov. Razmere, ki vladajo v Pensilvaniji, niso nič slabše kot v drugih krajih države. Na predlog Mareya je kongres sprejel sklep, s kate- rim prosi Roosevelta, naj skliče konferenco, na kateri naj bi razpravljali o vprašanju brezposel- nosti. Kongres zveze rudarjev je sprejel istočasno resolucijo, v kateri izjavlja, da delavstvo ne želi vojne. Vodstvo zveze je dobilo pooblastilo pod- pirati politiko nevtralnosti tako, da Amerika ne bi stopila v sedanjo vojno. Dalje je vodstvo dobilo pooblastilo, da podpira tako zakonodajo, ki bi iz- ključevala možnost materialnega izkoriščanja se- danje vojne. Na kongresu je govoril tudi pred- sednik delovne zveze Louis. Ostro je napadel go. Perkins, ki stoji sedaj na čelu ministrstva za delo.

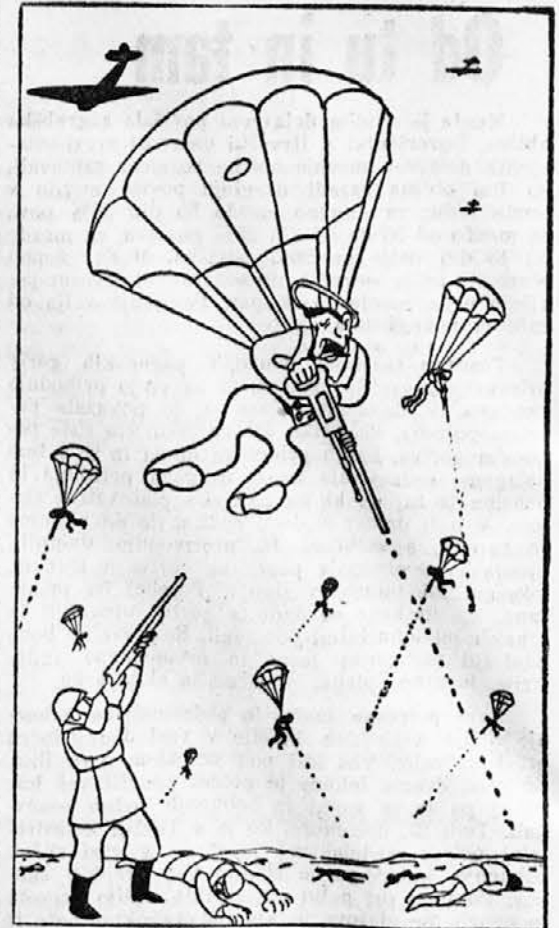
Internacija se ne sme smatrati za kazen

Vseameriška konferenca, ki se bavi z vprašanji v zvezi z nevtralnostjo, je objavila sklepe glede vprašanja internacije. Naglašajo, da oblika in sredstvo glede internacije ostane še nadalje no- tranja zadeva vsake posamezne države. Interni- ranje se ne more smatrati kot kazen, temveč samo kot sredstvo mednarodne varnosti. Svoboda inter- niranice osebe se omeji lahko samo toliko, kolikor je to neobhodno potrebno z ozirom na okoliščine. Te omejitve določa izključno zainteresirana drža- va. Nato pravi sklep konference, da je treba uki- niti običaj, da se daje častnikom svoboda na nji- hovo častno besedo. Državljeni vojskujočih se sil, in to tako poedinci kakor v skupinah, ki stopijo na suvereno ozemlje kake nevtralne države, kakor tudi posadke vojnih ladij, vojnih letal in pomožnih ladij morajo biti internirani. Istotako morajo biti internirani častniki in člani posadk pomorskih in letalskih vojnih sil, ki bi prostovoljno ali zaradi brodoloma ali nesrečnega naključja prispeli v nev- tralno državo. Nevtralnim državam se priporoča, da zaposlijo internirane osebe, v kolikor se ne bi mogle same vzdrževati. Konferenca je nato raz- pravljala o vprašanju podmornic. Predložena sta bila dva predloga. Seje konference bodo 6. febru- arja preložene za mesec dni, da bi lahko posa- mezna zastopstva potovala domov ter vladam poročala o doseganem delu in dobila nova na- vodila. Edino odbori za proučevanje vprašanj v zvezi z nevtralnostjo bodo delali brez presledka.

Italijanski promet skozi Sueški prekop

Italijansko finančno ministrstvo objavlja po- datke o prometu italijanskih ladij meseca novem- bra skozi Sueški prekop. Italija je na drugem me- stu za Anglijo. V mesecu novembru je plulo skozi Sueški prekop 150 angleških in 64 italijanskih ladij. Število ladij, ki so plule v tem razdobju sko- zi omenjeni prekop, je mnogo manjše. Za Italijo slede Norveška, Francija, Holandija, Grčija, Dan- ska, Jugoslavija in druge.

Neki predstavi v kinematografu v Buenos Airesu je prisostvoval včeraj knez Pierre Orleans- Bregance. Nenadoma mu je postalo za časa pred- stave slabo. Prepeljali so ga takoj v stanovanje, kjer pa je v kratkem umrl zaradi srčne napake. Rojen je bil leta 1875.

Stalin Finca: »Kako? Upaš si streljati na an- gele, ki se spuščajo iz sovjetskega raja?«

Pol metra debel sneg obdaja Letonsko

Mrzli val, ki je zajel baltiške pokrajine, je povzročil na Letonskem številne motnje. V več- zadnjih dneh je temperatura v Rigi padla na 30 stop. pod ničlo, na vzhodnem Letonskem pa se je živo srebro spustilo do 44 stop. pod ničlo. Pred pristanikom Liepaja je morje zamrznilo 20 km daleč od obale. V pristanišču samem je led debel nad pol metra. Vlaki imajo velike zamude. Mnogo telefonskih in brzojavnih prog je pretr- ganih. V zadnjih 24 urah je bila pretrgana tudi proga z Moskvo, Kovnom in Berlinom. Nad 50% avtobusnih prog je ostalo brez prometa, ker so ceste zatrpane s snegom. Vse ljudske in srednje šole so zaprte zaradi mraza že več dni.

Program radio Ljubljana

Sreda, 31. jan.: 7. Jutranji pozdrav: 7.05 Napo- vedi in poročila: 7.15 Pisan venček veselih zvokov (plošče) — 12 Iz raznih operet plošče — 12.30 Por- očila, objave — 13 Napovedi — 13.45 S-mel »Stirje fantje« — 14 Poročila — 18 Mladina. ura: Reportaža iz ljublj. mestne plinarne — 18.10 Smotek slov. narod. zavesti (prof. Ed. Koebek) — 19 Napovedi, poročila — 19.20 Nac. ura: Vzgojna prednost naših vojsk (Branko Metavulj, Bgd) — 19.40 Objave — 19.50 Iz rastlin zdravje in moč (dr. Mikš Vrabec) — 20 Klavirski trio (prof. J. Ravnik, klavir; prof. Jan Sina, gosli; prof. O. Sedlhauser, cello) — 20.45 Čajkovski: Časne nisetke, suite (plošče) — 21.15 Slovenski vok. kvintet: Pesmi Rista Savina — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Valčki in polke (plošče).

Četrtek, 1. febr.: 7. Jutranji pozdrav: 7.05 Napo- vedi in poročila — 7.15 Pisan venček veselih zvokov (plošče) — 12 Veseli godci (plošče) — 12.30 Poročila, objave — 13 Napovedi, objave — 13.45 Napovedi — 13.52 Mandoline in balalajke (plošče) — 14 Poročila — 18 Poster spored Radij. orkestra — 18.10 Slovensčina za Slovence (dr. R. Kolarič) — 19 Napovedi, poročila — 19.20 Nac. ura — 19.40 Objave — 19.50 Deset minut zabave — 20 Za debelo za vosele — Pisan venček za dobri četrti. Nekaj šal in nekaj godbe — 22 Napo- vedi, poročila — 22.15 Plesna glasba (plošče).

Drugi programi

Sreda, 31. jan.: Belgrad: 20 Opera — Zagreb: 20 Ljubljana — Bratislava: 20.15 Zab. koncert, 21.35 De- bussove skladbe — Sofija: 19.30 Opera — Angleske postaje: 21 Simf. koncert — Beromünster: 20.10 Vok. in orkestr. koncert — Budimpešta: 20.10 Filhar. kon- cert — Bukarešta: 19.15 Orkestr. in solist koncert — Trst-Milan: 17.15 Vokal. koncert, 21 Simf. koncert — Rim-Bar: 21 Wagnerjeva opera »Hohengrin« — Flo- renca: 21 Opereta — Oslo: 21.10 Orkestr. koncert — Sottens: 20.30 Simf. koncert — Stockholm: 20 Be-ethovenov koncert.

Četrtek, 1. febr.: Belgrad: 19.40 Havajski kvar- tet, 21. Narod. pesmi — Zagreb: 20.30 Madrigalisti — Bratislava: 21.10 Beethovenov koncert — Sofija: 20 Instrumentalni in vokal koncert — Angleske postaje: 22.30 BBC orkestr. — Beromünster: 20.40 Simf. kon- cert — Budimpešta: 19.25 Komorni konc. — Bu- karista: 20.15 Filhar. koncert — Trst-Milan: 17.15 Bra- zilijski koncert, 20.45 Opera — Rim-Bar: 22.10 Ko- ralni koncert — Florenca: 19. Vojaska godba — Oslo: 20 Filhar. koncert — Sottens: 20.30 Glasbena veselo- igra — Stockholm: 20 Orkestr.

Eden in avstralski letalci: Od leve: Anthony Eden, bivši angleški zun. minister, L. V. Lachal, povelj- nik letalskega taborišča, in S. M. Bruce, vrhovni komisar Avstralije — ko pregledujejo avstralske letalske čete.

A. G. Barrilli

DVE BEATRICI

Pozdravil je z mečem, nato pa odkorakal s svojim moštvom proti stolpu, na katerega so dvignili zastavo. Ko je zastava zaplapolala vrh stolpa, so zagrmeli topovski strelj. Domačini, ki so prisostvovali slovesnosti, so od strahu popadali na tla. Le poglavar se je obvladal, čeprav je tudi on trepetal po vsem životu.

Kolumb ga je ljubeznivo prijel za roko in mu dejal, da to strašno orožje ne bo v škodo dobrim domačinom, pač pa jih bo branilo pred krvočolnimi Karibi.

Ko se je don Diego de Arana vrnil s svojimi ljudmi k ostalom, je Kolumb še dejal:

»Dam vam dve uri prostosti. Poslovite se od prijateljev, kajti takoj nato odinemo proti domovini.«

Damjan je bil nekoliko presenečen.

»Kako to?« je vprašal prijatelja. »Ali so nate pozabili?«

»Dovolj časa je še, da se me spomnijo,« je odvrnil Kozma in skomizgnil z rameni.

»Dovolj časa? Saj je rekel admiral, da čez dve uri »Nina« zapusti novi svet. Sedaj pa nas čaka pojedina. Kako ljubeznivi so ti divjak! Kar težko mi bo ločiti se od njih.«

»Kako to? Ali si se premislil?«

»Da; prav za prav se nisem jaz, le gospod admiral želi, da ostanem v njegovi družbi.«

»Res? In kdaj se je zgodila ta sprememba?«

»Danes zjutraj, ko smo odhajali v trdnjavo.«

»Glej, glej!« je vzklil Kozma nadvse iznenaden.

»Ves, prej sem ti hotel povedati, da me zelo boli najina ločitev. Ti pa me nisi hotel poslušati in si me imenoval tepca.«

»Ali mogoče nisem imel prav?« je smeje se dejal Kozma.

Admiral se je napotil proti naselbin, kjer je Guakanagari pri- pravil svojim belim prijateljem pojedino. Vse moštvo mu je sledilo. Pojedina je bila pripravljena na prostem, ker je poglavarjeva hiša, čeprav zelo prostorna, bila premajhna za tako veliko število gostov. Ti so bili veselo presenečeni, ko so videli mize pregrnjene, kakor so jih domačini videli na njihovi ladij.

Guakanagari je velel prinesiti na mizo, ali bolje na mize, vse, kar je mogla preprosta haitška kuhinja. Tudi ni manjkalo raznovrstnega sadja in pijače.

Damjana je začela peči vest, ker je prevaral prijatelja. Hudo mu je bilo, ker se bo kmalu moral ločiti od njega, zato ni mogel, kljub svoji živahni naravi, deliti veselja z ostalimi. Prav zaradi tega ne- razpoloženja pa je bolj pogosto segel po posodi, v kateri je bilo neke vrste vino, ki so ga izdelovali domačini.

Ko ga je pijača že nekoliko razvedrila, je zapazil v bližnjem grmovju gručo žensk in med njimi nezvesto ljubico.

»Čemu si prišla, nesramnica?« si je dejal. »Ali hočeš uživati ob moji žalosti? Ne, tega veselja ti ne privoščim. Veseliti se hočem, da sem se rešil tujih čarov in da sem se maščeval.«

Začel je še bolj pogosto segati po pijači, dokler ni več ločil tovarišev od domačinov.

Gostija je trajala precej dolgo. Končno je admiral vstal in tudi ostali so se drug za drugim dvigali ob mize. Damjan je sledil zgledu ostalih, a kljub vsemu trudu bi se mu brez pomoči tovarišev to ne bilo posrečilo.

Medtem ko se mornarji objemali, nekateri so se jokali, drugi smejali; nekateri pa so se smejali in jokali obenem.

Kozma je videl, da Damjana niso mogle noge več nositi, zato je namignil tovarišu in skupno sta odnesla skoraj nezavestnega Da- mjana k obrežju.

Guakanagari je spremljal Kolumba do obale. Njiju slovo je bilo zelo ginljivo. Medtem ko so se vsi gnetli okrog admirala, sta Kozma in njegov tovariš Damjana položila v čoln in odveslala proti ladij. Tu sta ga dvignila kakor polno vrečo na krov in ga odnesla na po- stelo. Damjan seveda ni čutil ničesar; tudi ni slišal topovskih strel- ov, s katerimi je »Nina« pozdravljala Guakanagarija ob njegovem odhodu.

Kakšni so bili njegovi občutki, ko se je drugo jutro zbudil, si je pač lahko predstavljati.

Ko je odprl oči in je videl sedeti poleg postelje prijatelja, je mislil, da je še prejšnji večer.

»Kako to? Ali si še tu?« ga je vprašal.

»Še in vedno,« mu je odvrnil Kozma.

»Vedno? Na otoku te vendar pričakujejo.«

»Pusti jih, naj čakajo.«

»Meni je pač vseeno. Ali bomo odpluli pred nočjo?«

»Mislim da; a do večera je še najmanj dvajset ur.«

»Kaj hočeš reči s tem?«

»Da nismo več včeraj. Da si prespal včerajšnji popoldan in vso noč.«

»Ali je admiral odložil odhod?«

»Izgleda tako. Najbrže je hotel pustiti, da se mornarji odpočijejo od Guakanagarijeve pojedine.«

»Razumem; vsi so bili zdelani...«

»Kakor ti, ljubeznivi prijatelj...«

»Ne govori mi o tem! Moral sem biti zelo grd.«

»Gotovo nisi bil lep. A potolaži se; mnogi so bili še grši od tebe.«

»Kako si dober; vedno najdes tolažilno besedo. A sedaj se bova morala ločiti, kaj ne?«

»Bedak!« je zamrmral Kozma.

»Zakaj? Ali ne ostaneš na otoku?«

»Bedak!« je vzklil Damjan. »Če se ne motim, si mi včeraj rekel tepce. Sedaj pa me imenuješ bedaka. Ali naj izbiram?«

»Ni treba, ker si bedak in tepce obenem. Ali misliš, da sem tako brez srca kot ti, ki si me hotel kar tako zapustiti?«

»Jaz...« je zajecjal Damjan. »Moj primer je bil popolnoma dru- gačen.«

»Res? mu je odvrnil Kozma. »Bil si pijan, a ne od vina. Tudi iz one pijanosti bi se bil prebudil, kakor si se iz te. Sicer pa naj bo kakorkoli. Misli si, da si se sanjal o tem, da sem nameraval tudi jaz ostati na otoku. Zbudi se in ne govoriava več o tem.«

»Že prav. Toda ali admiral ni govoril s teboj?«

»Da, govoril je o stvari... o kateri dobro veš. A odklonil sem.«

»Ničesar mi ni povedal o tem.«

»Razumljivo! Saj sem ga prosil, naj molči. Povedal sem mu vso zgodbo. Vedno ima toliko skrbi, da se redkokdaj smeje. Predvčeraj- šnjim pa se je nasmejal do solz.«

»Na moj račun!« je zagodrnjal Damjan.

»Ali bi hotel, da se smeje meni? Saj nisem storil nič takšnega.«

»Oh, ne delaj se nedolžnega. Saj si tudi ti dvoril lepi divjakinji.«

»Najbrže se ti sanja.«

»Mogoče ji res nisi dvoril. A vendarle se je zagledala v tvoje zlate lase.«

»Nekaj že, nepridiprav!«

Nenadoma sta zaslišala v bližini neko prerekanje. Prislunhila sta.

»Kaj naj to pomeni? Slišim glasove domačinov. Kaj najti hočejo prav sedaj, ko je prišel čas, da odinemo?«